

VIIDES KANSAINVÄLINEN PROSTITUUTIONVASTAISEN TAISTELUN KONGRESSI

Lontoossa päättyi hiljattain „viides tyttökauppaa vastaan käytävän taistelun kansainvälinen kongressi”.

Siellä intoilivat herttuattaret, kreivittäret, piispat, pastorit ja rabbiinit, poliisivirkailijat ja kaiken kaltaiset porvarilliset filantroopit! Kuinka paljon juhlapäivällisiä ja prameita virallisia vastaanottoja siellä pidettiin! Kuinka paljon pidettiin juhlapuheita prostituution vahingollisuudesta ja iljettävyydestä!

Mitä taistelukeinoja kongressin hienot porvarilliset edustajat sitten vaativat? Pääasiallisesti kahta keinoa: uskontoa ja poliisivoimaa. Ne ovat mukamas kaikkein varmimpia ja luotettavimpia keinoja prostituutiota vastaan. Leipzigissä ilmestyvän „Kansanlehden”⁷³ Lontoon-kirjeenvaihtajan kertoman mukaan muuan Englannin edustaja kerskui sillä, että hän oli parlamentissa ajanut läpi päätöstä, joka edellytti *ruumiillista rangaistusta* parituksesta. Sellainen hän on, tuo nykyaikainen „sivilisoitunut” prostituutionvastaisen taistelun sankari!

Eräs kanadalainen rouva ylisti ihastuksissaan poliisia ja naispoliisien harjoittamaa „langenneiden” naisten valvontaa, mutta palkkojen korottamisesta hän huomautti, etteivät työläisnaiset ole parempien palkkojen arvoisia.

Muuan saksalainen pastori raivosi nykyaikaista materialismia vastaan, joka mukamas leviää yhä laajemmin kansan keskuuteen ja edistää vapaan rakkauden leviämistä.

Kun itävaltalainen edustaja Gärtner yritti herättää kysymyksen prostituution yhteiskunnallisista syistä, puutteesta ja kurjuudesta, jossa työläisperheet elävät, lapsityön riistosta, sietämättömistä asunto-oloista j.n.e., niin vihamieliset välihuudot pakottivat puhujan vaikenemaan!

Ylhäisistä naisista sen sijaan kerrottiin — edustajain pikku ryhmien keskuudessa — opettavaisia ja mieltä ylentäviä asioita. Kun esimerkiksi Saksan keisarinna käy jollain Berliinin synnytyslaitoksella, niin „laittomien” lasten äideille *pannaan sormus sormeen*, — ettei loukattaisi ylhäistä rouvaa vihkimättömien äitien näkemisellä!!

Tästä voidaan päätellä, minkälainen inhottava porvarillinen tekohurskaus vallitsee näissä aristokraattis-porvarillisissa kongresseissa. Hyväntekeväisyysakrobaatit ja sen pilkan poliisisuojelijat, jota tehdään kansan puutteesta ja kurjuudesta, kokoontuvat yhteen käydäkseen „taistelua prostituutiota vastaan”, jota juuri ylimystö ja porvaristo pitävät yllä...

„Rabotshaja Pravda” № 1,
heinäkuun 13 pnä 1913
Allekirjoitus: W.

Julkaistaan „Rabotshaja Pravda” lehdessä
tekstin mukaan